PINTÉR LAJOS

BÉKAROKKA

HOLNAP KIADÓ

PINTÉR LAJOS

BÉKAROKKA

SCHÉNER MIHÁLY
ILLUSZTRÁCIÓIVAL

HOLNAP KIADÓ

A KÖTET MEGJELENÉSÉT TÁMOGATTA A

NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG MINISZTÉRIUMA

NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
MINISZTÉRIUMA

NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM

NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM

©HOLNAP KIADÓ, 2002
©PINTÉR LAJOS, 2002
©SCHÉNER MIHÁLY, 2002

HOLNAP KIADÓ KFT.
1111 BUDAPEST, ZENTA U. 5.
TELEFON/FAX: 466-6928

Felelős kiadó
A KFT. ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓJA

Felelős szerkesztő
POBOZSNYI ÁGNES

A könyvet tervezte
TENNER ANNA
és
MÁTYUS GERGELY

Nyomta és kötötte
SPRINTERPÓK BT., BUDAPEST

Felelős vezető
GIRBICZ ANDRÁS

ISBN 963 346 504 4

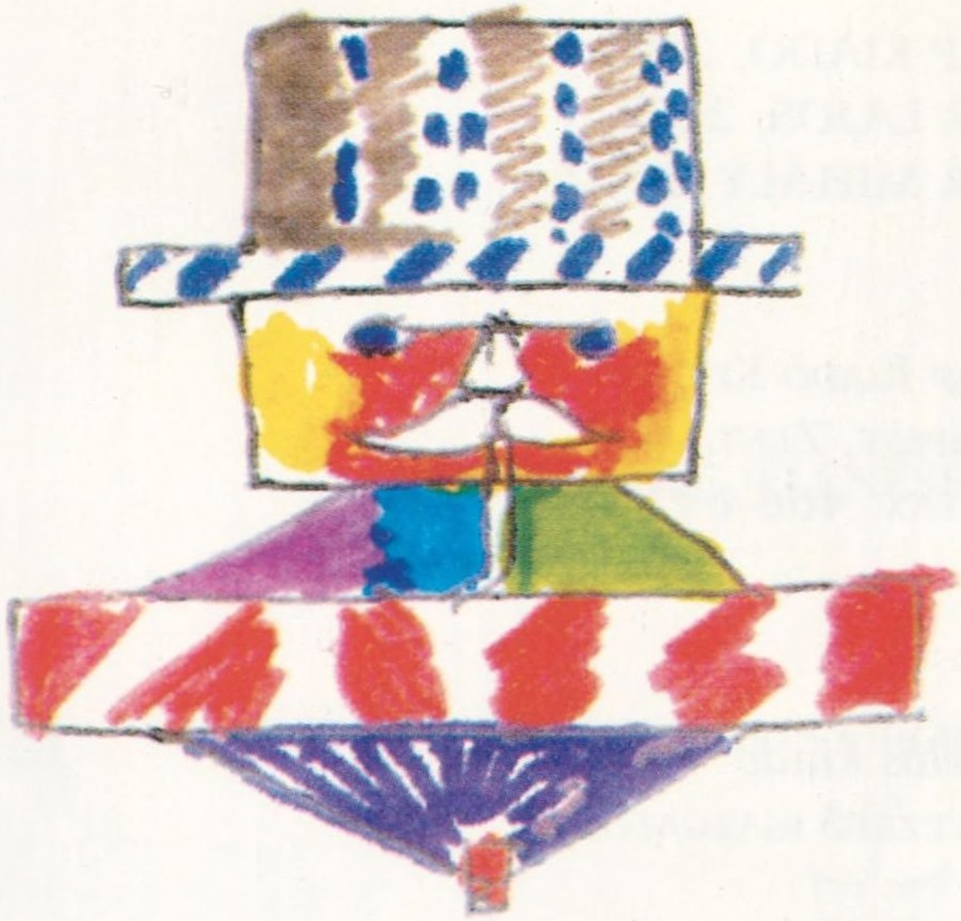

ISMERKEDŐ

ez az emberarcú világ
állj lábra
járj

nézd
kihullnak a mesekönyvből
boszorkányok
indiánok

nézd
a mesekönyvből
a betűk is kihullanak

fehér lapok
beszéd helyett mozdulatok

GYERMEK MONDJA

a gyerekkor emlékezetére

Nyuszu. (Szúnyogra.)

*

Nézd krumpli, milyen szép
táskám van. (Dicsekvőn.)

*

Ledik este.
(Vagyis esteledik.)

*

Kezemre szállt a
helikopter, amikor
egy méhecske
megharapott. (Fájdalomra.)

GAJDOLÓ NAPSOROLÓ

énfő
tedd
őrda
mitörtök
éntek
timbat
őkvárnap

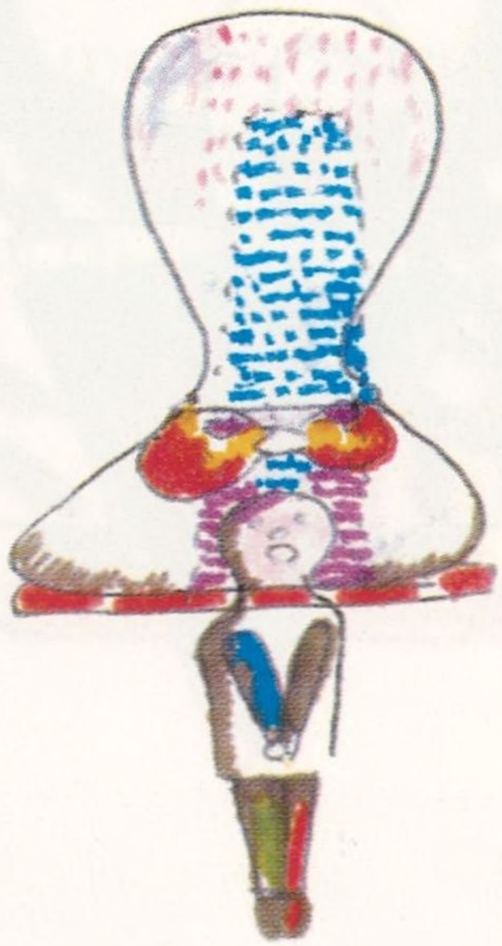

RAJZ ŐSZI TŰZFALON

Az én
apám
olyan erős
nincs erősebb
nála senki
e
g
y
zsák
búzát vállára vesz
teli vödörrel visz
vizet, lovak közé is
mer menni, s nem fél
még a sötéttől sem
az én apám olyan
erős
n e
i r
n ő
c s
s ebb
nála senki!

ANATÓMIAÓRA

Harcsa, csuka, kecsege,
van-e ingyen pecsenye?
(fiam első verse)

Harcsa, csuka, kecsege,
fiú, nincs ingyen pecsenye.

Harcsa, csuka, kecsege:
kértem tőled egy verssort.
Csukát, kecsegét, harcsát vettem,
pikkellyel: halpénzzel fizettem érte.

ARCOD ORSZÁGÁNAK ZSIVÁNYA

Ha szomorú vagy,
arcod országának
királya
kissámlin trónol –
ha elalszik: horkol,
ha felébred:
hálósipkát horgol
drótból.

Ha vidám vagy,
arcod országának
zsiványa
csillagot lődöz,
nem jól céloz: dirmeg,
dörmög –
de egyszer talál,
s talán
csillagot kötöz a földhöz.

VÍZRE LAPOS KÖVET DOBNI

Vízre lapos követ dobni –
teli mellény körtét lopni,
szaladtunkban mohón enni,
egy tócsában hasraesni.

Vízre lapos követ dobni –
alvó földről dinnyét lopni,
szaladtunkban mohón enni,
ébredtünkben hasraesni.

BÉKAROKKA

(gyógynövényszótár)

aggófű akácvirág ámbra
angol menta angyalgyökér árvacsalán

babérbogyó békarokka
borostyánfű bujdosó mák

búzavirág cukorkóró
csábítófű csillagpázsit

ebszőlőszár égikincs
csipkerózsa fagyalkéreg

farkascseresznye fehér üröm
fekete nyár férfihűség

gólyavirág gyapotgyökér
halálvirág istenkenyér

japán menta kaporrózsa
keserű vidrafű laboda

libapimpó macskaméz
magyar ánizs napraforgó

orchidea ördögszekér
pacsirtafű repcedarázs

szemvidító lápvirág
tűzvirág vízvirág

vadkakukkfű vitézvirág
virágkoráll zsomborfű

EZÜSTSIRÁLY

(madaraskönyv)

apró réce bajszos sármány
barátcinke búbos banka

cigányréce császármadár
dankasirály ezüstsirály

fenyőrigó füstifecske
gyöngybagoly

hajnalmadár kenderike
kis fakopács molnárfecske

nádirigó réti cankó
sárgarigó szalakóta

tengelic uhu
vándorsólyom vörös gém

zeisig zilpzalp
vörös vércse zöldike

PAP JOACHIM

(családnevek zenéje)

csernus István csernus Ferenc
túri-kiss Rozália pap Rozália

major Viktor máté Lucza
pintér Veronika percze Katalin

csernus farkas kása farkas
hajdú Júlia

gyovai-döme anna csépe-tari Julianna
pap joachim

RAJZ A GYÖNGYHÁZNYELŰ BICSKÁRÓL

Hangok, hangok, milyen jó hallani,
– fecske ficserél, gágároz a lúd,
veréb csiripel és gerle kacag –
vastag porodat, udvar, mezítláb
rúgom.

Mezítláb, azaz meztélláb, hiszen
bíbic-nagyanyám fut el az úton:
– kezén a kosár, mint a hinta száll –
„*meztélláb*, ejnye, rozsdás szögbe
lépsz"
bíbic-hangját, a fájót, elfújja a szél.

Hangok, hangok, milyen jó hallani,
– fecske ficserél, gágároz a lúd,
veréb csiripel és gerle kacag –
vastag porodat, udvar, mezítláb
rúgom.

Azaz *gágározna*, gágog már szegény,
lúdnyakat nyesni bicska élesül:
pengéje ezüst fény, nyele gyöngy,
haltest alakú,
azazhogy álom ez: álomkép csupán –
zsírpettyes krumpli van a tűzhely
közepén.

Hangok, hangok, milyen jó hallani,
– fecske ficserél, gágároz a lúd,
veréb csiripel és gerle kacag –
vastag porodat, udvar, mezítláb
rúgom.

Azaz rúgnám – cseresznyefán ülök,
rikkantó rigó társa, ott rikogatok,
hólyagcseresznyék hűlt helyén
    várom:
sültkrumpli illat szállna már felém.
„Leesöl, gyerek",
rikkantó rigó társa: hogy esnék le én!

Azaz leesek. *Gerlehang kacag,*
kacagom magam s gyönge nádtestre
horgot bűvölök, a folyóhoz ülök:
arcomat lesni vizek tört tükrében.
A messzi habokon ezüst
    halficánkolás,
a bicska nyele itt: gyöngy
    halficánkolás –

Hangok, hangok, milyen jó hallani,
fecske ficserél, gágároz a lúd,
veréb csiripel és gerle kacag:
udvar, mikor vastag porod a
    felhőkig rúgom!

NAGYANYÁNK FELBORULT VÖDRÉRE

Lépked a fürj-léptű nagyanyácskánk, nyitja az ajtót,
elfut az udvari sippegető sok kiskacsa mellett.
– Két vödör csáva karja hintáján méri le súlyát. –
Meztélláb jár s hexametert ime, csattog a talpa.

A BÉKE TÉRI PIACON

A Béke téri piacon ott topog nagyanyád,
körtét árul, itt a klappkörte,
itt a klappkörte, kiabálja,
olyan sápadt, olyan fáradt a drága,
kissámlik, háromlábú tábori székek,
induljatok el érte.
Köténye zsebe: két mély kút.
Kötényéből a gyémánt-pénz elgurult,
gyerek vagy, szaladsz utána,

hogy gurul, hogy gurul a fillér,
s elvész a porban.
Vagy a Nap, az égi
kiskakas szippanthatta föl?
Szipogsz. Siratod.
Vigasztalnak a halas kofák:
kisfiú, megnőj, bajszot növessz –
bajszod lesz majd, mint a
harcsának, hát nevess!
Már nevetsz, félkrajcár után
gurul a nevetésed.
S füleled: kofa-miatyánk száll.
A Béke téri piacon
legpirosabb alma az arcod,
olyan kocsis-ámen a párja.
Nagyanyád körtét árul, itt az olcsó
klappkörte, klappkörte,
kiabálja a drága.
Épp csak virrad – mellette
elalszol félig állva.
Egy cigánylány jön, tenyered
rajzát nézi, az álmod ő vigyázza.

DÚDOLÓ

Rozsdált emlék a réz-tanya,
pa-pam, pararam, papam,
rozsdált emlék a réz-tanya,
pa-pam, pararam, papam.
Apánk epeíz
csak földünk anya,
papam, para-ram, papam.
Álomi dűlő, magad: ledőlő,
álmodban virágzik a mák,
álmodban virágzik a mák.

NOCTURNE

Hajnalra leesik a hó. Süpped, roskad.
Minden olyan egyszerű. Minden anonim.
Jön a Karácsony. Múlik Karácsony.

Hószürke ég, hószürke föld. A föld, az ég
hajnalra majdhogy összeér.
De elfér közötte egy tenyér.

TAVASZI ESŐCSEPP

Február: szembeszél,
fehér kesztyű, vaskéz.
Ablakodon leskel,
kinyújtja, behúzza hattyúnyakát a tél.

Kabátod fölveszed, elkél a nagykabát,
elkél a gyapjúsál,
mint medve, úgy mozogsz,
mint mackó, úgy morogsz.
Mulatsz és múlatod áldott napod.

Február, szembeszél:
fehér kesztyű, vaskéz.
Ablakodon leskel,
kinyújtja, behúzza hattyúnyakát a tél.

Kabátod ledobod, nem kell a nagykabát,
nem kell a gyapjúsál,
mint medve, úgy gurulsz,
mint mackó, úgy gurulsz.
Az irhád, a ruhád csupa sár.

Március. Nyírfa-ág,
március, fűzfa-gally
táncol az esőben.

El ne fuss előle.
El ne fuss előlem,
tavaszi csöpp eső. Tavaszi esőcsepp.

MÁJUSI ÉNEK

tányért terít a bodza
fehér fürtjét
az akácfa kibontja
elég a kiskabát ing
a lélek belülről fázik

fekete rigó a kertben
tipeg mint fáradt asszony
de dalra fakad dalra
hogy téged is
dalra fakasszon

májusi eső jön zápor
áznak a holtak a
földben
áznak a hősi halottak
a piávénél a donnál

távolból ágyúszó hallik
ágyúszó zord szerbiából
háború háború ismét
te vagy csak nekem a béke
pipacs vagy szép margaréta

KERTEM ESŐ UTÁN

májusi ajándék

erdei turbolya
réti legyezőfű
nagy völgycsillag
hasznos földitömjén
neveteket nevetem
csodálom dúdolom én

erdei turbolya
réti legyezőfű
nagy völgycsillag
hasznos földitömjén
neveteket sorolván
maga is költemény

erdei turbolya
réti legyezőfű
nagy völgycsillag
hasznos földitömjén
röpke rét
röpke lét

SANZON

Milyen világ ez,
micsoda világ,
a kés élét próbálom:
ujjam bögyét, na vágd.

Futva jön a kerten át
anyám,
kisfiam, kiáltja,
mit csinálsz.

A kertkapu, mint ingnyak
nyitva áll,
befut egy csibe,
hangja cérnaszál.

Követ kapok föl,
tompa puffanás,
a gyönge csibe-hát
úgy döng, akár a föld.

Biciklijén a postás
szellőcske tovaszáll.
Nem hozott ma hírt,
esőt, sem levelet.

Milyen világ ez,
micsoda világ,
lapjára tedd a kést,
az ujjad meg ne vágd.

BICIKLIZŐ KIRÁLYLÁNYOK

Nyarat ígérő blúzban,
kicsi szoknyában biciklizik az úton
egy lányka,
június látomása.
Nem is vitás:
a meséből magából
csapta el apja, a király.
Kamasz fiúk a tereken körül,
labdát kergetők,
nevetők.
Szárnyas szoknyában, nyári
blúzban ha jönnek a lányok:
lassul a labda a fűben,
szusszan kicsit.

Ahogy libben a szoknya,
ahogy táncol
a ráncon a fény,
téged is odaigéz.
Aki fiú, most labdáját felejti,
tágra nyílt, nagy szemekkel
a lányokon, karcsú
lángokon időz.
Pillanat csak a csönd,
csak pille szünet,
s jöhet újra a gól, a taccs, a henc,
a csontzene.
S pofon égzengése
– mikor a játék véget ért –
szétfoszlott cipőkért, nadrágokért.
Alkonyi égről,
ég pereméről leskel a fecske,
csicsereg: szeplőid látja
s kinevet.

A CSONGRÁDI TISZA-GÁTON

A csongrádi Tisza-parton nyáron,
meztelenül, három paráznák,
forró homokban hemperegtünk,
nagysodrú folyóban fürödtünk,
vidámak voltunk és szentek,
a csongrádi Tisza-parton nyáron.

Futottunk szánon, korcsolya élén,
hárman voltunk, három hóember,
megpördültünk és fölborultunk,
háton, hátsó felünkön csúsztunk,
vidámak voltunk és szentek,
a csongrádi Tisza-gáton télen.

VÁROSI ŐSZ

Csapkodó vizekkel üzen a tenger most,
az áradó, az álmodozó.
Délre vonulnak madarak nagy sereggel.
Ez a madársereg: égen is madár-tenger.
Törpülő délután – kevesebb fény a sziklafalon,
eljő a jelképes délután, rövidül hajdanvolt szép napom.
Alkony-időn túl, távolban kacagó gyerekek.
A fenyő is neveti, könnyezve neveti, ahogy
tűlevelén lefut, bukseggel a pöttöm esőcsepp.
Mosdatja a hulló felhő a csipás háztetőket.
Gyerekláb lóbáz egy padon: lóbáz az eső lába is –
ázott lánycsapat fut át a városon: fut a szél, kergeti őket.

A VIRRADAT KERTJE

Állnak a virradatban
legszebb köztéri
szobraink: a fák.

A HANGYÁK TEMPLOMA

5, 4, 3, 2, 1, zéró
zéró,
kilőnek bennünket
e modern világban,
mint egy űrhajót.
Épp e pillanatban is,
épp most is
elpusztulhatna a föld.
Félek, de nem nagyon.

Álmomban rohangáltam
a magamrajzolta réten,
ismered jeleim:
sütött a Naphold,
lapult egy egérfejű macska,
virágok, talán pipacsok
s fiú-lány: kéz a kézben.

Álmomban szaladgáltam,
kiabáltam a magamrajzolta réten.

KISFECSKÉK

Mit csivitelsz ablakom előtt,
kisfecske?
Mit csivitelsz, ficseregsz,
inni kérsz?

Vége a nyárnak,
ficseri.
Látom, kisfecske, égbe mártod
a szárnyad.

Írsz a szárnyaddal!
Vége a nyárnak,
kisfecske, mit írsz
az égi kaszárnya falára?

Írsz a szárnyaddal!
Vége a nyárnak,
kisfecske, mit írsz
a pirkadó ég papírlapjára?

Kisfecske, hát a
fiaid,
hát a fiaid, tudnak-e
írni már?

Írják-e,
fölvésik-e az égre,
szárnyukkal írják-e:
éj mély fénye?

Például épp ezeket:
éj mély fénye,
tudják-e írni, amit én nem,
tudnak-e szállni.

Jó utat, fecske, fecskék,
csak írj, csak írjatok,
le ne zuhanjatok, fecskék,
be ne fagyjon a tinta,
be ne fagyjon az ég.

HISZEKEGY A CSIKÓS MOTÍVUMOK KÖNYVÉBŐL

mint a gyerek
alukál
nem veti le
ruháját
sem

száve helyén
vadalma
arcot kedvet
savanyí-
tó

nem kell neki
hintaszék
annak való
aki jól
él

falu-kati
kedvesem
domborodjál
környékez-
zél

ölelhessük
egymásban
ami nincs de
egyszer el-
jön

vérből hóból
kivágtat
zabla mellé
csikót is
ad

ÓCSKAPIAC

eladó mindenem
mindenem
csak te nem

hát engem ki vesz meg
az isten
hidege

azt mondja ráfázott
jéghintán
hintázott

eladó ingem is
eladó
ingyen is

dió és mogyoró
mindegyik
gyereknek

aki rossz maradhat
faggatni
nem fogom

de jön már az apja
keresi
ostorral

ne bántsa jó ember
ha veri
csak szóval

ne bántsa szóval sem
egyetlen
egyszer sem

fakardom eladó
vegye meg
inkább azt

adja a fiának
örül majd
láthatja

hangtalan köszöni
többet ér
beszédnél

hanem most figyelem
érkeznek
tündérek

kezükben csemege
megsütött
sólyomvér

mit árulsz kérdezik
lóvásár
van-e itt

lovam csak télen van
akkor is
friss hóból

sátorfám szedhetem
sátorfám
sose volt

jókedvünk estéje
véget ér
a piac

árusok merülnek
égboltra
kerülnek

BETTYÁRDALL.

Schéner Mihálynak,
s minden betyárnak

Was ist: matyar? Mi az magyar?
Cigány egy nép, lira, gedicht.
Gulas, tsikós, Széch'nyi álma,
ájnmál nach rechts, ájnmál nach links.

Ruzsa Sándor a vezére, Gondi Mondol
kocsmájából Kosút Lajos hada várta,
csikót lopni, távolságot, szabadságot,
ájnmál hahó, ájnmál hóha, másszor vágta.

Tombácz Anti, Czakó Miska, Túri-Kiss
hírös bettyárok, hajuk barna, hajuk deres,
rejtekező helyük csárda, egyszer nádas palotája,
másszor pandur palotája, másszor tömlöc, másszor deres.

Az Aafődön, Bugacz pusztán Bogár Imre
jó legény volt, kifordított pásztorsuba,
borjuszáju gatya rajta. Ha fölébredt:
állj meg, kutya. Hogyha aludt: álma buba.

Was ist: matyar? Mi az magyar?
Cigány egy nép, lira, gedicht.
Gulas, tsikós, Széch'nyi álma,
ájnmál nach rechts, ájnmál nach links.

RÉZ ANGYALOK

A vas-beton lakótelepen
fölkel a Nap. A vasbeton?
Biztosan megmosta fogát,
ha ránk nevet, ragyog.
Ragyog a Nap: ragyogj aranyfog!

Megyünk haza az iskolából,
megyünk haza: réz angyalok;
megyünk haza buszon, gyalog,
megérkezünk: esteledik.
Nyugszik a Nap: kivert aranyfog.

REGGEL

A nap mézcsöppjei átütik
a fák lombját, felhők szövetét,
ragyogó reggel, arany ég.
Tudtam, hogy erre ébredek:
lovakkal, lányokkal álmodtam én.

Az éjjel lovakkal álmodtam én,
csillagos homlokú éjszaka,
csillag volt lovam homlokán is,
vágtattam: leeshetek, nem,
rámdőlhet a magas ég, nem.

Megvirradt, itt fekszem ébren,
hol a vágta, sem a földön
nem találom, sem csillagos égen.
Ez most a vágta: ahogy a hangok,
ahogy a hangok megvirradván

ostorozzák az éji csendet,
villamos jön, kokárdás postás,
élesen, vadul csenget, csörtet,
csöngés visszhangja: újabb csöngés,
lezuhant kiskanál csörömpöl.

Hova zuhantok, éji lovak,
hova, éji csend, hova, csillagok?
A hold is: szárnyanőtt madár,
elszállt. Megvirradván ha indulok:
bennem az álom, a csend, csillagok.

Belül hordom az éjszakát, mint a dacot.

ISTVÁN KIRÁLY VERSES HISTÓRIÁJA

(Officina Stephani Regis Hungariae)

Minden ország örvendezett,
elnyervén patrónusát,
és e nagy-jóért szerfelett
áldotta Úr-Krisztusát.
Épp csak Pannonia népe
nem találta támaszát...

Ím eljött az áldott új nap:
zengő üdvös ünnepe
szent királyunk-Istvánunknak!
Míg tart a világ heve,
örvendjen, ki őáltala
lőn Urunk örököse.

Ím eljött az átkos új nap:
bűzös, büdös ünnepe,
álszent király annyi tört ránk,
mint a világ krátere,
görnyedjen, ki őáltaluk
lőn a földnek négere.

Ím eljött a nap, a régi:
elfagyott a vetemény,
ím a gyászunk ezredvégi,
nincs remény és nincs remény –
az maradt, mi volt az ember
csak Sárkányfog-Vetemény.

Ím eljött a napunk, újult,
Géza szent fejedelem
halott szívén tiprat török,
s nincs Isten, nincs kegyelem,
tiprat tatár, kínunk örök
dajkáljuk, mint gyermeket.

Ím eljött a nap, az égi:
rásüt ágra, bogárra,
sugarát oly bőven méri,
aranypénz a sugára:
fénylő bánat ráfűzvén már
a világ ág-bogára.

Ím eljön a Hold, az áldott,
zárja ránk az ég-boltot:
a Hold is csak rozsdás vaspánt,
csillag lészen rozsdás vas-szög,
nem szökhet ki semmi fény:
üvöltöd, hogy nincs remény.

Minden ország örvendezzen,
elnyervén patrónusát,
és a nagy-jóért szerfelett
áldja majd Úr-Krisztusát.
Mikor Pannonia végre
megtalálja támaszát.

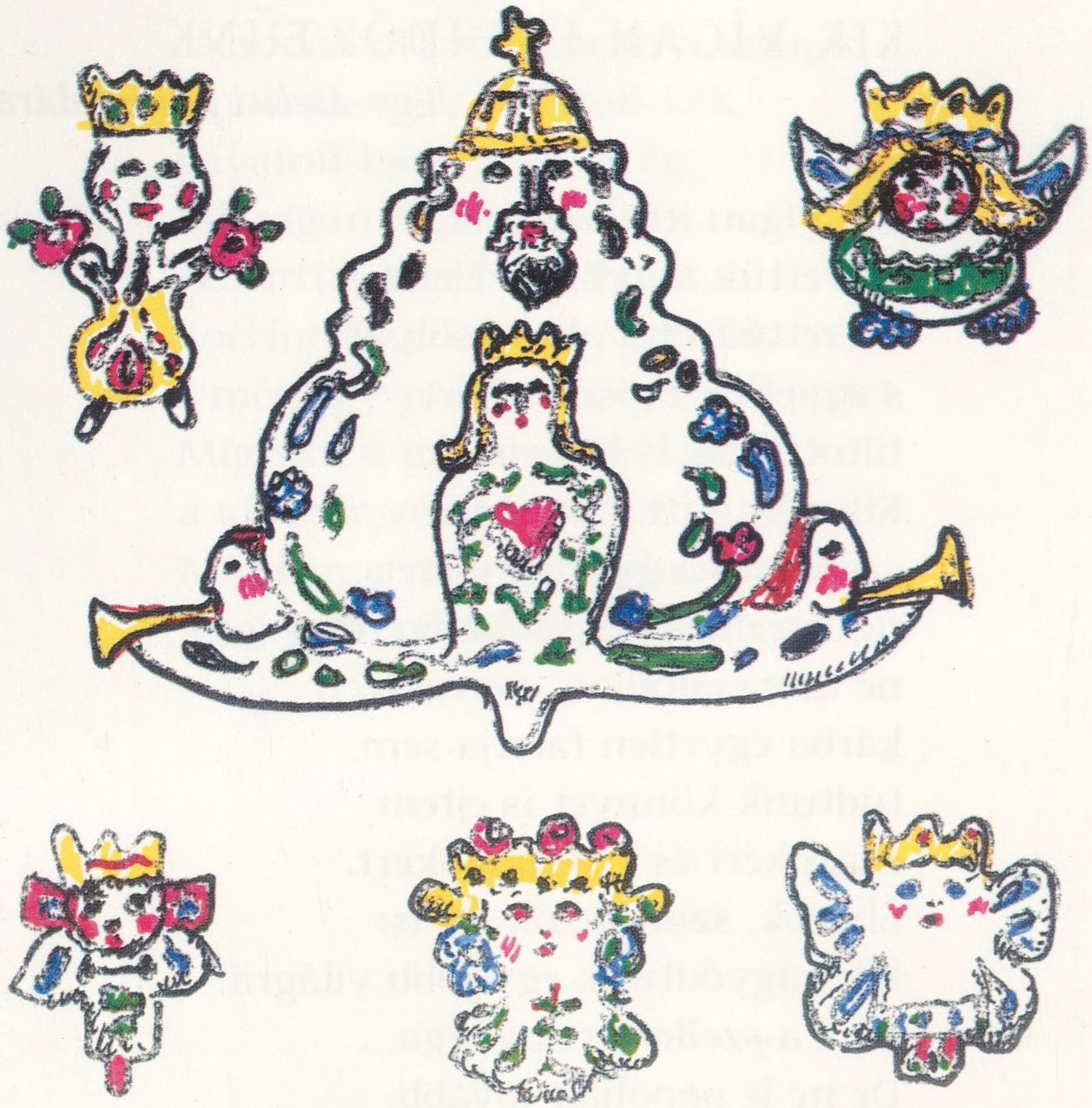

KIK VÍGAN ITT IDŐZTÜNK

Egy zselici pince falára

Kik vígan itt időztünk,
szerettük a gyöngy életet,
szerettük lányok mosolyát,
s egyetlen mosolyukért
tiltott utat is bejártunk.
Kik vígan itt időztünk,
szerettük a gyöngy életet,
úgy szeltük meg a kenyeret,
ne morzsálódjon, ne vesszen
kárba egyetlen falatja sem,
tudtunk könnyet is ejteni
éhezőkért és szomjúzókért.
Éhezők, szomjúzók mi is:
kik vágyódtunk egy jobb világra,
ahol a szellem napvilága...
De ne is papoljak tovább,
túl profán, tán túl pogány

lesz végül majd az én imám.
Kitárta farktollát a páva:
rácsodálkoztunk, mennyi szín,
pávatoll-zöld, pávatoll-kék,
pávatoll-bíbor volt az ég.
Kik vígan itt időztünk,
szerettük a gyöngy életet,
koccintottunk rá egy pohárt,
s még egy pohárt, még egy pohárt.
Mígnem a mámor körhintája:
a táj már vélünk körbeszállt.
Mígnem a mámor körhintája:
a táj már vélünk körbeszállt.

ÉGI KÖR

Január
Bennünk egy madár énekel,
éneke színes, szíves,
éneke édes, mint a méz.
Amely madár most égre kel,
lehull a fagyba, teste jég.

Február
Bennünk egy madár énekel,
éneke színes, szíves,
De künn a világ kín,
mondd, mi lesz, kismadár,
ha jön a jeges ár?

Március
Bennünk egy madár énekel,
éneke színes, szíves,
már nem csöpörész az eresz,
már nem pityereg a gyerek,
fölengedtek a szívek.

Április
Rügyet robbant Mátra, Pilis,
az április vidám, dilis,
bennünk egy madár énekel,
most bátor, égre kel,
tavaszi szél röpíti.

Május
Bennünk egy madár énekel,
éneke színes, szíves,
aki figyeli, mágus:
fűből, bokorból nyulat varázsol,
lődd le, vizsla vizslatja, húsa parázsol.

Június
Bennünk egy madár énekel,
éneke színes, szíves,
énekórán olyan pofont kapsz,
hogy a madár nem énekel,
szekunda, hallgatni kell.

Július
Most mint görögdinnyelé,
édes a napfény,
most mint törökméz, sárga,
kipörögnek a gyerekek,
mint napraforgószemek, a világra.

Augusztus
Rád nevet az iskolatáska,
de úgy hogy más ne lássa:
megyünk, maradunk, kérdi.
Most még maradunk,
tízig aluszunk, nincs apelláta.

Szeptember
Szeptember: csupa emlék,
most volt január nemrég,
ha újra ifjú lennék,
bennem egy madár énekelne,
szívemen kitelelne.

Október
Csupa vér az alkonyi ég,
rőt már a szőlő levele,
levendula lengő illata
járja ruhád át, hisz
csukva a kék ég ajtaja, ablaka.

November
Hóra ébred az ember,
hóra a költő: rím-ember,
tavaly is így volt: remember,
ládd, a világ: kör, embör,
a jövő is emlék, rimembör.

December

Bennünk egy madár énekel,
éneke színes volt, szíves,
lehullt a fagyba, teste jég,
vagy égre kelt, úgy énekelt,
az ég tüzén most ég el.

KIK VÍGAN ITT IDŐZÜNK

Kik vígan itt időzünk,
szeretjük a gyöngy életet,
szeretjük lányok mosolyát.

Kik vígan itt időzünk,
szeretjük a gyöngy életet,
úgy szeljük meg a kenyeret,
ne morzsálódjon, ne vesszen
kárba egyetlen falatja sem.

Kitárta farktollát a páva:
rácsodálkoztunk, mennyi szín,
pávatoll-zöld, pávatoll-kék,
pávatoll-bíbor volt az ég.

Kik vígan itt időzünk,
szeretjük a gyöngy életet,
szeretjük lányok mosolyát.

Nappal az utak körhintája:
a világ vélünk körbejár,
éjjel az álom körhintája:
a világ vélünk körbeszáll.

TARTALOM

ISMERKEDŐ
5

GYERMEK MONDJA
6

GAJDOLÓ NAPSOROLÓ
7

RAJZ ŐSZI TŰZFALON
8

ANATÓMIAÓRA
10

ARCOD ORSZÁGÁNAK ZSIVÁNYA
11

VÍZRE LAPOS KÖVET DOBNI
12

BÉKAROKKA
13

EZÜSTSIRÁLY
16

PAP JOACHIM
18

RAJZ A GYÖNGYHÁZNYELŰ BICSKÁRÓL
19

NAGYANYÁNK FELBORULT VÖDRÉRE
22

A BÉKE TÉRI PIACON
22

DÚDOLÓ
24

NOCTURNE
25

TAVASZI ESŐCSEPP
26

MÁJUSI ÉNEK
28

KERTEM ESŐ UTÁN
29

SANZON
30

BICIKLIZŐ KIRÁLYLÁNYOK
32

A CSONGRÁDI TISZA-GÁTON
34

VÁROSI ŐSZ
35

A VIRRADAT KERTJE
36

A HANGYÁK TEMPLOMA
36

KISFECSKÉK
38

HISZEKEGY A CSIKÓS MOTÍVUMOK KÖNYVÉBŐL
41

ÓCSKAPIAC
44

BETTYÁRDALL.
49

RÉZ ANGYALOK
52

REGGEL
54

ISTVÁN KIRÁLY VERSES HISTÓRIÁJA
56

KIK VÍGAN ITT IDŐZTÜNK
60

ÉGI KÖR
62

KIK VÍGAN ITT IDŐZÜNK
66

A békarokka se nem béka,
se nem rokka.
A gyermekkor emlékeivel
hoztam magammal e szót,
e szóképet. A *békarokka*
se nem *béka*, se nem *rokka*,
hanem mezei zsurló. Zsurlófű.
Gyógynövény. Gyomnövény.
Ahogy tetszik.
Nevezheted még csikófarknak
is, macskafarknak is;
nedves, nyirkos réteken terem,
szántóföldeken; békák mennek
világgá gyönge ágain.
Még egyszer mondom,
hogy mi a *békarokka*. Mezei
zsurlófű. Ha e zsurlóra rásüt
a hold, ha titkos éjszaka jő,
békák sodorják fonallá az éji
hold ezüst és arany szálait.
A versek itt születtek, e mesei
titkos-játékos éjszakában.
Az anyanyelv nedves, nyirkos
rétjein, szántóföldjein.

ISBN 963346504-4
9 789633 465042 >